

VBN / VGB - ARBITRAGECOMMISSIE

Woord vooraf

In 1992 hebben de Vereniging van Bloemenveilingen in Nederland (VBN) en de Vereniging van Groothandelaren in Bloemkwekerijproducten (VGB) een Arbitragecommissie opgericht. De aanleiding hiervoor was het toenemend aantal termijntransacties, dat tot stand kwam via de bemiddelingsbureaus van de bloemenveilingen. Hierdoor nam de kans op geschillen toe. Nog steeds worden dagelijks vele termijntransacties via de bloemenveilingen overeengekomen en meestal zijn de financiële belangen bij deze transacties groot. Een goede geschillenregeling is daarom gewenst.

De VBN/VGB-Arbitragecommissie treedt in beginsel alleen op bij geschillen tussen telers of handelsagenten die producten van telers verkopen en kopers over de wijze waarop uitvoering wordt of is gegeven aan termijn-transacties. Teler en koper moeten dan wel vooraf hebben afgesproken, dat zij een eventueel geschil aan de Arbitragecommissie voorleggen. De clause voor deze afspraak is meestal standaard opgenomen in de zogenaamde lange termijnovereenkomsten van de bemiddelingsbureaus. Mocht deze afspraak niet gemaakt zijn en mochten partijen nadat het conflict gerezen is, toch nog met elkaar schriftelijk overeenkomen dat de VBN/VGB-arbitragecommissie het geschil dient op te lossen, dan zou op zich het geschil toch nog aan de commissie kunnen worden voorgelegd. Men dient naar de gewone rechter te gaan als er geen arbitrage is (of niet alsnog kan worden) overeengekomen.

In deze brochure kan iedereen die met de VBN/VGB-Arbitragecommissie te maken krijgt, lezen wanneer en hoe een arbitragezaak kan worden voorgelegd, hoe de arbitrage-zitting verloopt en wat de gevolgen van de arbitrage-uitspraak voor teler en koper zijn.

Inhoudsopgave

Arbitragerechtspraak	7
De Arbitragecommissie	7
Het voorleggen van een geschil	8
- Wie kan een verzoek doen en wanneer?	8
- Bevoegdheid Arbitragecommissie	8
- Hoe wordt de arbitrage-procedure in werking gezet?	8
- Kosten van arbitrage	9
- Eis en verweer: mondeling en schriftelijk	9
De zitting	10
- Gang van zaken	10
- Plaats en tijdstip	10
- Procesvertegenwoordiging en rechtshulp	10
- Getuigen en deskundigen	10
De uitspraak	11
- Het vonnis	11
- Bekendmaking van de uitspraak	11
- Geen hoger beroep mogelijk	11
Duur van een arbitrage-procedure	12
Internationale Arbitrage	
12	
Informatie	12

Arbitragerechtspraak

Arbitrage is een vorm van particuliere rechtspraak. Arbiters spreken recht krachtens een bijzondere opdracht en niet uit hoofde van een ambt of beroep. Arbiters functioneren dus als rechter. Zij hebben in beginsel ook dezelfde bevoegdheden als de gewone rechter. Behandeling door arbiters heeft een aantal voordelen ten opzichte van de behandeling door de gewone overheidsrechter. Voordelen van arbitrage zijn onder meer dat deze minder formeel en sneller gestalte kan krijgen dan de gewone rechtspraak en dat deze door specifiek deskundige personen kan geschieden. De betrokken partijen blijven buiten de openbaarheid.

Op arbitrage zijn in grote lijnen dezelfde hoofdbeginselen van procesrecht van toepassing als voor de overheidsrechtspraak. Het vierde boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering bevat de regels voor Arbitrage in Nederland. Deze regels zijn dan ook van toepassing op de VBN/VGB-Arbitragecommissie. De belangrijkste regels uit het genoemde Wetboek zijn opgenomen in de Procesregels van de VBN/VGB-Arbitragecommissie, welke in het tweede deel van deze brochure zijn opgenomen. Alleen als partijen wegens international arbitrage schriftelijk anders overeengekomen zijn, kan binnen de hierna aangegeven kaders van deze Procesregels worden afgeweken.

De Arbitragecommissie

De Arbitragecommissie bestaat uit een vaste onafhankelijke voorzitter, die voor elke zaak twee mede-arbiters kiest. Bij zijn keuze spelen factoren zoals kennis van het betreffende produkt en onafhankelijkheid van de arbiters een rol. De VBN en de VGB hebben hiervoor twee lijsten opgesteld: een lijst met teler-arbiters en een lijst met koper-arbiters. Een jurist staat de Arbitragecommissie bij.

Het voorleggen van een geschil

Wie kan een verzoek doen en wanneer?

Elke koper en verkoper kan een conflict over een termijn-transactie, ook over de financiële afwikkeling ervan, aan de Arbitragecommissie voorleggen. Voorwaarde is wel dat de transactie via een bemiddelingsbureau van een VBN-Bloemenveiling tot stand gekomen is. De betreffende koper of verkoper moet dan wel eerst de bepalingen inzake klachten of reclame, zoals vastgelegd in het betreffende veilingreglement, in acht hebben genomen. Alleen wanneer deze reclameprocedure voor (één van) de betrokken partijen geen bevredigende oplossing heeft gegeven, komt arbitrage in aanmerking.

Bevoegdheid Arbitragecommissie

Alleen indien partijen vooraf uitdrukkelijk met elkaar hebben afgesproken dat ze een eventueel conflict aan de VBN/VGB-Arbitragecommissie zullen voorleggen, is de Arbitragecommissie bevoegd. Het conflict moet dan wel verband houden met een door partijen via een van de veilingen aangegaan termijn-contract. In de standaard-termijn-overeenkomsten, welke de bloemenveilingen voor deze transacties hanteren, is meestal een bepaling opgenomen waarin de afspraak tot arbitrage is vastgelegd. Naast deze vereisten geldt op grond van klachtenprocedures in de veilingreglementen dat de Arbitragecommissie pas bevoegd is, indien één van de partijen niet instemt met het advies dat de manager of het hoofd van het bemiddelingsbureau naar aanleiding van een klacht heeft gegeven.

De arbiters hebben de bevoegdheid om, indien de voorzitter dit nodig acht, in kort geding uitspraak te doen.

Hoe wordt de arbitrage-procedure in werking gezet

De arbitrage-procedure wordt in werking gezet zodra de gedaagde partij (koper/verkoper) een brief ontvangt van de eisende partij, waarin staat:

- dat de eisende partij arbitrage wenst
- waar het geschil om gaat
- een duidelijk geformuleerde eis, waarbij gevraagd wordt de gedaagde te veroordelen de schade en de arbitragekosten te betalen.
- motivering van de eis

Als de zaak spoedeisend is kan de eisende partij in de brief aan de Arbitragecommissie eventueel verzoeken om een versnelde procedure (kort geding).

De brief moet vergezeld gaan van een kopie van de koopovereenkomst en de overige van belang zijnde stukken in het geding. De eisende partij verzendt de brief -het verzoekschrift - als volgt:

- het origineel aan de gedaagde koper/verkoper.
- een kopie in vijfvoud aan het secretariaat van de Arbitragecommissie.

Kosten van arbitrage

Na ontvangst van het verzoekschrift wordt de eiser gevraagd een voorschot voor de proceskosten op het bankrekeningnummer van de Arbitragecommissie te storten. Zodra dit bedrag ontvangen is wordt de zaak in behandeling genomen.

Aan de hand van de volgende staffel wordt de hoogte van het vereiste voorschot vastgesteld:

<i>bij een vordering tot 75.000 euro :</i>	<i>€ 3.500,-</i>
<i>van 75.000 tot 150.000 euro :</i>	<i>€ 5.500,-</i>
<i>van 150.000 tot 250.000 euro :</i>	<i>€ 7.500,-</i>
<i>boven de € 250.000 euro :</i>	<i>€ 9.500,-.</i>

De uiteindelijke hoogte van de proceskosten wordt bepaald door het aantal uren dat de arbiters en eventueel ingeschakelde deskundigen aan de zaak hebben besteed en door de secretariaatskosten. Bij een ingewikkelde zaak zijn de kosten dus in de regel hoger dan bij een eenvoudige zaak. De arbiters beslissen hoe de uiteindelijk gemaakte proceskosten onder de beide partijen worden verdeeld. Uitgangspunt daarbij is dat degene die in het ongelijk wordt gesteld, de kosten van het proces betaalt. Deze beslissing wordt in de arbitrage-uitspraak vermeld. Vallen de proceskosten lager uit dan het betaalde voorschot, dan wordt het te veel betaalde aan de eiser gerestitueerd.

Indien tijdens de behandeling blijkt dat het betaalde voorschot niet toereikend is, dan kan de voorzitter beslissen dat een aanvullend voorschot door eiser dient te worden betaald. Zolang het aanvullend voorschot niet is ontvangen, wordt de behandeling van de zaak geschorst.

Eis en verweer: mondeling en schriftelijk

Eiser en gedaagde hebben bij arbitrage zelf ook een belangrijke rol. Het is van belang dat partijen hun eigen standpunten goed en helder naar voren brengen. Zij moeten zich afvragen of zij zelf voldoende kennis hebben om hun eigen zaak ter zitting goed te kunnen behartigen. Zo niet, dan is het waard te overwegen rechtsbijstand in te

schakelen.

Tevens is het van belang dat de eis en het verweer op schrift zijn gesteld. Als partijen hun eis dan wel verweer, naast hun mondelinge toelichting op de zitting, tevens schriftelijk overleggen, kunnen de arbiters de door partijen aangevoerde argumenten beter bij hun besluitvorming betrekken. De eisende partij moet in ieder geval zijn verzoekschrift schriftelijk indienen om een arbitrage-procedure te starten. De gedaagde wordt door de Arbitragecommissie tijdig in de gelegenheid gesteld een schriftelijk verweer in te dienen, maar is daartoe niet verplicht. Uit het voorgaande volgt echter dat enkel het voeren van een mondeling verweer ter zitting nadelig kan zijn.

De zitting

Gang van zaken

Tijdens de zitting worden partijen voldoende in de gelegenheid gesteld hun eis en verweer mondeling uiteen te zetten, waarbij het beginsel van hoor en wederhoor wordt gehanteerd. De voorzitter leidt de zitting en eventuele discussie dient via hem plaats te vinden. De commissie zorgt ervoor dat het horen van partijen en de discussie beperkt blijven tot de hoofdlijnen. De commissieleden stellen voorts vragen over het ontstane geschil opdat zij de relevante informatie over het geschil ter beschikking krijgen.

Plaats en tijdstip

De plaats en het tijdstip van de zitting worden bepaald door de Arbitragecommissie. De partijen ontvangen tijdig een oproep voor de zitting, waarin plaats, datum, tijd en de namen van de arbiters zijn vermeld.

Procesvertegenwoordiging en rechtshulp

Beide partijen zijn niet verplicht een advocaat in te schakelen. Zij kunnen persoonlijk of bij gemachtigde ter zitting verschijnen en hun eis of verweer voordragen en toelichten. Het is de verantwoordelijkheid van partijen zelf of zij zich in staat achten zelf het woord te voeren of dat zij dat liever aan een specialist, zoals een advocaat of de raadsman van bijvoorbeeld een rechtsbijstandverzekering, over laten.

Getuigen en deskundigen

De Arbitragecommissie kan op verzoek van (een van de) partijen toestaan om getuigen of deskundigen ter zitting mee te brengen. De commissie is bevoegd om één van haar leden aan te wijzen om de getuigen of deskundigen te horen. Bovendien kan de Arbitragecommissie op eigen initiatief getuigen of deskundigen oproepen om gehoord te worden.

De uitspraak

Het vonnis

De Arbitragecommissie bepaalt aan het eind van de zitting op welke termijn zij uitspraak zal doen. Deze uitspraak wordt vervat in een vonnis. Hierin staat de beslissing van de Arbitragecommissie in het geschil. Tevens wordt aangegeven of en hoe de geleden schade vergoed moet worden en welke partij de geleden schade moet betalen. Daarnaast bevat het vonnis de motivering van de uitspraak en de beslissing hoe de uiteindelijk gemaakte proceskosten onder de beide partijen worden verdeeld. De arbiters nemen hun beslissing op grond van de wet en het veilingreglement en nemen daarbij steeds de redelijkheid en billijkheid in acht.

Bekendmaking van de uitspraak

Het vonnis wordt toegezonden aan beide partijen en aan de griffie van de rechtbank, omdat de wet voorschrijft dat arbitrage-uitspraken gedeponneerd moeten worden bij de rechtbank. Het vonnis kan dan dienen als executoriale titel, dat wil zeggen dat bijvoorbeeld door middel van een deurwaarder het vonnis uitgevoerd kan worden. De Arbitragecommissie doet haar uitspraak niet in het openbaar. Men kan wel bij het secretariaat een abonnement nemen op de vonnissen. Een samenvatting van het vonnis wordt ter publicatie aangeboden aan de vakbladen. De vonnissen en samenvattingen worden zonder namen en persoonlijke gegevens verstrekt.

Geen hoger beroep mogelijk

Nadat de partijen en de griffie van de rechtbank het vonnis hebben ontvangen, eindigt de taak van de Arbitragecommissie. De partijen moeten zich in het vonnis schikken. De uitspraak is bindend, dit betekent dat geen hoger beroep in volle omvang mogelijk is.

Duur van een arbitrage-procedure

De hele procedure kan vrij snel verlopen. De duur hangt onder meer af van de snelheid, waarmee geschikte arbiters gevonden kunnen worden en van de ingewikkeldheid van de zaak zelf. Bij een ingewikkelde zaak zal de commissie meer tijd nodig hebben voor de voorbereiding en het wijzen van een vonnis. Gewoonlijk hebben de arbiters na de zitting gemiddeld tenminste vier weken nodig voor de beraadslaging en het zorgvuldig opstellen van het vonnis.

Indien de Arbitragecommissie gebruik maakt van haar bevoegdheid in kort geding vonnis te wijzen, verloopt de procedure aanzienlijk sneller.

Internationale Arbitrage

Indien partijen vanwege het feit dat zij of één van hen niet in Nederland gevestigd zijn/is, willen afwijken van de regels van het vierde boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, dan dient dat al tijdens het aangaan van de termijn-overeenkomst overeengekomen en schriftelijk vastgelegd te worden. De arbitragecommissie behoudt zich het recht voor het conflict niet in behandeling te nemen als partijen afspraken maken, ten aanzien van rechtskeuze, locatie van de zitting, taalkeuze, bevoegdheid van de arbiters, waaraan het voor de VBN/VGB-arbitragecommissie onmogelijk is tegemoet te komen. Verwezen zij in dit kader naar ondermeer de artikelen 7 en 24c van ondergaande procesregels.

Informatie

Voor meer informatie kan men zich wenden tot het secretariaat:

Secretariaat VBN/VGB-Arbitragecommissie
Mevr. mr M.P. Hopperus Buma, secretaris
Postbus 220
2670 AE NAALDWIJK

Telefoon: 0174 - 60 30 50
Mobile: 06 - 51 54 73 55
Fax: 0174 - 63 48 07
E-mail: info@miabuma.nl

Bankrekeningnummer: 33.55.35.844

PROCESREGELS
VAN DE
VBN/VGB-ARBITRAGECOMMISSIE

Inhoudsopgave

Arbitrage	
17	
De Arbitragecommissie	17
Aanvang van de arbitrage	17
Internationale arbitrage	
18	
Plaats van arbitrage	18
Taal van de arbitrage	18
Procedure	18
Niet verschijnen ter zitting	20
Kort geding	20
Wraking	21
Terugneming van de arbitrage	21
Einde van de arbitrage	21
Vonnis	22
Kosten	22
Tenuitvoerlegging vonnis	23

Arbitrage

1. Op de arbitrage zijn de regels van het vierde boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van toepassing (artt. 1020 t/m 1077 Rv), tenzij wegens internationale arbitrage anders overeengekomen is. Onderstaande artikelen zijn een uitwerking van de belangrijkste regels daarvan.

De Arbitragecommissie

2. De Arbitragecommissie wordt voorgezeten door een voorzitter. De voorzitter kiest een arbiter namens de zijde van de groothandel uit de lijst opgesteld door de VGB en een arbiter namens de telers uit de lijst opgesteld door de VBN. Alle arbiters dienen neutraal te zijn. De Arbitragecommissie wordt bijgestaan door een onafhankelijke secretaris die de titel van 'meester in de rechten' bezit.
3. Het secretariaat van de Arbitragecommissie zetelt op het adres van de Stichting Administratie Arbitragecommissie.
4. De arbiters, inclusief de voorzitter, worden door de besturen van de VBN en de VGB benoemd voor een periode van 3 jaar. De besturen kunnen altijd eventuele plaatsvervangende arbiters benoemen voor de duur van de zittingsperiode, met dien verstande dat om de drie jaar alle arbiters tegelijk worden benoemd (of herbenoemd).

Aanvang van de arbitrage

5.
 - a. Ingeval van een arbitraal beding is een zaak aanhangig op de dag van ontvangst van een schriftelijke mededeling, waarbij een partij aan haar wederpartij bericht tot arbitrage over te gaan.
 - b. De mededeling dient een duidelijke uiteenzetting van het geschil te bevatten en van hetgeen gevorderd wordt.
 - c. De partij die tot arbitrage overgaat zendt aan de voorzitter of secretaris een afschrift van die mededeling.
 - d. Ingeval van een compromis is de zaak aanhangig op het moment van het sluiten van het compromis. De meest gereede partij zendt een afschrift van het compromis aan de voorzitter of secretaris.
 - e. Bij de toezending van het afschrift van de mededeling zoals bedoeld in lid a of van het compromis dienen gevoegd te worden alle op het geschil betrekking hebbende

bescheiden.

Internationale arbitrage

6. Indien partijen vanwege het feit dat zij of één van hen niet in Nederland gevestigd zijn/is, willen afwijken van de regels van het vierde boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, dan dient dat al tijdens het aangaan van de overeenkomst, overeengekomen en schriftelijk vastgelegd te worden. De arbitragecommissie behoudt zich het recht voor het conflict niet in behandeling te nemen als partijen afspraken maken ten aanzien van rechtskeuze, locatie van de zitting, taalkeuze, bevoegdheid van de arbiters, waaraan het voor de VBN/VGB-arbitragecommissie onmogelijk is tegemoet te komen.

Plaats van arbitrage

7.

- a. De plaats van arbitrage is in Nederland en wordt door de Arbitragecommissie bepaald.
- b. De Arbitragecommissie kan zitting houden, beraadslagen, getuigen en deskundigen horen op elke plaats die het daartoe geschikt acht.

Taal van de arbitrage

8. De arbitrage zal in de Nederlandse taal worden gevoerd. Als één van de of beide partijen niet in Nederland is gevestigd en alle partijen ermee instemmen om het Engels als voertaal te hanteren, kan de Arbitragecommissie daartoe besluiten. Indien in het Nederlands wordt gearbitreerd, hebben partijen het recht om zich ter zitting te laten bijstaan door een vertaler of tolk.

Procedure

9. De voorzitter bewaakt de voortgang van de arbitrage. Hij roept de eerste zitting van de Arbitragecommissie bijeen binnen redelijke termijn en met inachtneming van de beschikbaarheid van arbiters en partijen. In geval van onnodige vertraging stelt de voorzitter het plaatsvinden van de zitting vast.

10.

- a. De partijen worden op voet van gelijkheid behandeld. Aan ieder der partijen wordt de gelegenheid geboden in een zitting van het scheidsgerecht hun standpunt mondeling voor te dragen en toe te lichten;
 - gedaagde wordt in de gelegenheid gesteld op de eis met toelichting van de eiser te reageren;
 - de Arbitragecommissie hoort geen partij bij afwezigheid van de wederpartij, tenzij laatstgenoemde naar behoren in de gelegenheid is gesteld aanwezig te zijn;
 - arbiters communiceren niet buiten de reguliere procedure om over een zaak met procespartijen of hun raadslieden.
- b. Partijen kunnen persoonlijk of bij gemachtigde ter zitting verschijnen en hun eis respectievelijk verweer mondeling - of met goedvinden van de Arbitragecommissie schriftelijk - voordragen en toelichten.

11. Een partij die in het arbitraal geding is verschenen dient een beroep op de onbevoegdheid van de Arbitragecommissie op de grond dat een geldige overeenkomst tot arbitrage ontbreekt, voor alle wesen te doen. Deze partij dient dit te doen op straffe van verval van haar recht om op dat ontbreken later, in het arbitraal geding of bij de gewone rechter, alsnog een beroep te doen.

12. De Arbitragecommissie kan op verzoek van één der partijen, een partij toestaan om getuigen of deskundigen voor te brengen. De arbitragecommissie is bevoegd om een van zijn leden aan te wijzen om getuigen en deskundige te horen.

13.

- a. De Arbitragecommissie kan ook op eigen initiatief deskundigen benoemen en horen of raadplegen en getuigen oproepen en horen.
- b. Indien de Arbitragecommissie een of meer deskundigen benoemt tot het uitbrengen van advies, zendt het ten spoedigste afschrift van de benoeming en van de aan de deskundigen gegeven opdracht aan de partijen.
- c. Na ontvangst van het deskundigenbericht wordt dit in afschrift door de Arbitragecommissie ten spoedigste aan de partijen toegezonden.
- d. Op verzoek van een der partijen worden de deskundigen in een zitting van de Arbitragecommissie gehoord. Indien een partij een dergelijk verzoek doet, deelt zij dit zo spoedig mogelijk mede aan de Arbitragecommissie en aan de wederpartij.
- e. De Arbitragecommissie stelt de partijen in de gelegenheid aan de deskundigen vragen te stellen en harerzijds deskundigen voor te brengen.

14. De voorzitter is bevoegd voorlopig getuigenverhoor, deskundigenbericht of onderzoek ter plaatse te gelasten en een of meer leden op te dragen het nodige te verrichten.

15. De Arbitragecommissie is vrij in de verdeling van de bewijslast en de waardering van het bewijsmateriaal.
16. De arbitragecommissie kan in elke stand van het geding de persoonlijke verschijning van partijen bevelen voor het geven van inlichtingen dan wel teneinde een vergelijk te beproeven.
17. De gedaagde is bevoegd om op de eerste zitting waarop hij is verschenen, een vordering tegen de eiser in te stellen, mits die vordering gegrond is op de overeenkomst die ten grondslag ligt aan de vordering van eiser.

Niet verschijnen ter zitting

18. Blijft de eiser, ofschoon daartoe behoorlijk in de gelegenheid gesteld, in gebreke zijn eis in te dienen of naar behoren toe te lichten, zonder daartoe gegronde redenen aan te voeren, dan kan de Arbitragecommissie bij vonnis een einde maken aan het arbitraal geding.
19. Blijft de verweerder, ofschoon daartoe behoorlijk in de gelegenheid gesteld, in gebreke verweer te voeren, zonder daarvoor gegronde redenen aan te voeren, dan wijst de Arbitragecommissie de eis toe, tenzij deze aan de Arbitragecommissie onrechtmatig of ongegrond voorkomt.
De arbitragecommissie kan alvorens vonnis te wijzen van de eiser bewijs van een of meer van zijn stellingen verlangen.

Kort geding

20.
 - a. Aan de Arbitragecommissie komt de bevoegdheid toe om in kort geding vonnis te wijzen.
 - b. De Arbitragecommissie kan, indien de omstandigheden dit naar zijn oordeel gewenst maken, in elk geding al dan niet op verzoek van partijen of een hunner voorlopig die beslissing nemen of maatregelen treffen ten aanzien van zaken in geschil, die nodig of wenselijk voorkomen.
 - c. De ingevolge lid a of b genomen beslissingen laten de rechten en wesen van partijen onverkort.

Wraking

21.

- a. Een arbiter kan worden gewraakt indien gerechtvaardigde twijfel bestaat aan zijn onpartijdigheid of onafhankelijkheid. Om dezelfde redenen kan een aan de Arbitragecommissie toegevoegde secretaris worden gewraakt.
- b. De wrakende partij brengt de wraking, onder opgave van redenen, ter kennis van de betrokken arbiter, de Arbitragecommissie, haar wederpartij. Het geding kan door de Arbitragecommissie worden geschorst vanaf de dag van de ontvangst van de kennisgeving.
- c. Een als arbiter of secretaris aangezochte persoon die het vermoeden heeft dat hij zou kunnen worden gewraakt, doet daarvan schriftelijk mededeling aan de voorzitter onder vermelding van de vermoedelijke reden tot wraking. Hij doet deze mededeling aan de partijen zodra zijn benoeming heeft plaatsgevonden.
- d. Een partij kan een door de voorzitter benoemde arbiter niet wraken indien zij in diens benoeming heeft berust, tenzij de reden tot wraking haar later bekend is geworden.
- e. Trekt een gewraakte arbiter zich niet binnen twee weken na de dag van ontvangst van de kennisgeving als bedoeld in lid c terug, dan wordt over de gegrondheid van de wraking op verzoek van de meest gereede partij door de president van de rechtbank beslist.

Terugneming van de arbitrage

22.

- a. De eiser kan zijn arbitrage-aanvraag terugnemen, mits dit geschiedt terstond nadat de zaak ter zitting is uitgeroepen.
- b. Zodra de Arbitragecommissie na het uitroepen met de behandeling der zaak is begonnen, is het terugnemen van de arbitrage alleen mogelijk met uitdrukkelijk medewerking van de wederpartij.

Einde van de arbitrage

23. Onverminderd het bepaalde onder 17 en 20 eindigt de opdracht tot arbitrage:

- op verzoek van beide partijen;
- door de nederlegging van het eindvonnis ter griffie van de rechtbank binnen welker arrondissement de plaats van arbitrage is gelegen.

Vonnis

24. In de gevallen waarin een gewone rechter een dwangsom kan opleggen, is de Arbitragecommissie daartoe eveneens bevoegd.

25.

- a. De Arbitragecommissie beslist bij meerderheid van stemmen.
- b. De Arbitragecommissie oordeelt, met inachtneming van de redelijkheid en billijkheid, naar de regelen des recht tenzij internationale arbitrage is overeengekomen.
- c. In geval van internationale arbitrage oordeelt de Arbitragecommissie als goede mannen naar billijkheid.
- d. In het vonnis worden de gronden vermeld waarop de beslissing berust en het vonnis wordt door de arbiters ondertekend.
- e. Weigert een arbiter te ondertekenen, dan wordt daarvan door de andere arbiters onder het door hen ondertekende vonnis melding gemaakt.
- f. De secretaris zendt een afschrift van het vonnis aan de partijen.
- g. Het origineel van het eindvonnis wordt neergelegd ter griffie van de rechtbank binnen welker arrondissement de plaats van arbitrage is gelegen.
- h. Het vonnis vermeldt ten laste van welke partij de arbitragekosten komen.

26. Van de beslissing van de Arbitragecommissie is geen beroep of hogere voorziening mogelijk.

Kosten

27. De Arbitragecommissie bepaalt hoeveel de eiser moet betalen als voorschot alvorens de Arbitragecommissie begint met de behandeling van de zaak. *Indien tijdens de behandeling blijkt dat het betaalde voorschot niet toereikend is, kan de voorzitter beslissen dat een aanvullend voorschot door de eiser dient te worden betaald.* De Arbitragecommissie kan de behandeling van de zaak schorsen totdat het door de eiser te betalen bedrag is voldaan. Na afloop van de zaak kan een gedeelte van het betaalde bedrag worden gerestitueerd. Ook in het geval de arbitrageaanvraag wordt teruggenomen is de eiser verplicht de kosten te vergoeden.

28.

- a. Een partij die een getuige of deskundige heeft meegebracht dan wel deed dagvaarden zal deze kosten zelf en zoveel mogelijk nog ter zitting dienen te betalen.
- b. Indien de Arbitragecommissie getuigen of deskundigen oproept, zullen de kosten hiervoor als arbitragekosten beschouwd worden.

29.

- a. Onder arbitragekosten worden verstaan de kosten genoemd onder 27 en 28 b, benevens alle verdere kosten die de arbitrage naar het oordeel van de Arbitragecommissie noodzakelijkerwijze met zich meebrengt.
- b. Kosten van juridische bijstand van partijen blijven voor rekening van de partij die zich daarvan voorzag.
- c. De Arbitragecommissie begroot in zijn vonnis het bedrag der arbitragekosten tot en met het deponeren van het vonnis ter griffie.
- d. De arbitragekosten worden in het algemeen gebracht ten laste van de partij die in het ongelijk wordt gesteld, tenzij de Arbitragecommissie anders beslist.

Tenuitvoerlegging

30. De tenuitvoerlegging van het arbitrale vonnis, kan eerst plaatsvinden nadat de President van de Rechtbank, ter griffie waarvan het origineel van het eindvonnis volgens 24 lid g is neergelegd, daartoe op verzoek van één der partijen verlof heeft verleend.
31. Indien internationale arbitrage is overeengekomen, geschiedt -in afwijking van het gestelde in 29- de erkenning en tenuitvoerlegging van het arbitrale vonnis krachtens het Verdrag van Erkenning en Tenuitvoerlegging Scheidsrechterlijke Uitspraken (Verdrag van New York) via een rechtbank van het land waar de veroordeelde partij woonachtig c.q. gevestigd is c.q. vermogensbestanddelen bezit.